

Ελευθερία. Μοναχά ελευθερία...

Νίκος Κουφόπουλος

*Κάθε δεύτερη Κυριακή, εδώ στη Βαβυλωνία,
νέα έχουμε για εσάς, έμμετρα και ίσως... αστεία(?)*

Ω, τι ωραία φίλοι μου, που είναι η μερα τουτη.
Νιωθω σαν να μου χαρισαν του κοσμου όλα τα πλουτη.
Μα αληθεια είναι πως αφραγκος ακομα παραμενω.
Για την ακριβεια... αευρος. Τα πλουτη δεν προσμενω.
Τα λεω και σε τραγουδι μου στην μπαντας μας. Συντομως,
θα ακουσετε και ολοι εσεις, πως ενας είναι ο δρομος:
Ουτε δοξα, ουτε χρημα, ουτε εξουσια.
Ελευθερια. Μοναχα ελευθερια.

Καποιοι θα πουν διαφήμιση στην μπαντα μας πως κανω.
Ενταξει, αυτό είναι αληθεια. Μα δεν το παρακανω.
Δεν λεω συνεχεια Αλφα Μπανγκ, και Αlpha Bang και παλι?
Και ξανα παλι Αλφα Μπανγκ για να το μαθουν κι αλλοι.
Ειπα απλως την μπαντα μας, πως Αlpha Bang την λενε,
και οσοι δεν μας ακουσαν καποτε ισως... να κλαινε.
Εχουμε και στο Facebook σελιδα να μας βρείτε.
Φωτο τους Νταλτον εχουμε, για να μην μπερδευτείτε.
Like να κανετε πολλα, πειτε το και σε αλλους.
Σε εφηβους, ενηλικες, αλλα... και πιο μεγαλους.
Να ερχεστε και στα live μας, μη νιωθουμε μοναχοι.
Και οι μουσικες μας όλα θα σας διωξουνε τα άγχη.

Ενταξει αν το βρισκετε αυτό... αλαζονεία,
παρτε το αλλιως και όλα αυτά... θα σας φανουν αστεια.
Ας παμε τωρα καπου αλλου. Δεν ξερω που ακομα,
μας ας ξεκινήσουμε μαζι, με ένα... φιλι στο στομα.
Βλεπετε, μερικες φορες η ριμα δεν μου βγαινει,
και τοτε παω... στην ποιηση και παντα πετυχαινει.

Τι λεγαμε? Μπερδευτηκα και παλι σα μαλακας.
Ρε μηπως ειμαι ποιητης και στιχουργος της πλακας?

Σας βλέπω, μη μου κρυβεστε. Και το χαμογελο σας,
το ελαφρως ειρωνικο βλέπω στο προσωπο σας.

Ωραιο λοιπον, νομιζετε πως για ελαφρα στιχακια,
είναι μοναχα η πενα μου, και για ποιηματακια,
λιγο ευθυμα, χαζουλικα, χωρις κανενα βαθος?
Φιλοι μου γελαστήκατε. Ξερω καλα το παθος.

Τα παθη μου εγω αρετη κοντευω να τα κανω.
Ενταξει του Νιτσε είναι αυτο, τον μαγκα μη σας κανω.
Βλεπετε, ειμαι ειλικρινής, σας λεω τις πηγες μου.
Αν ημουν αθλιος θα ελεγα, σκεψεις είναι δικες μου.
Αλλα και παλι, ολοι εσεις, ακομα μη... μασατε,
κολπο μπορει να'ναι κι αυτο. Να μην τα παρατατε.
Μπορει να ειμαι ειλικρινης... ταχα μου, ενώ στα αληθεια
να σας γελασω σκεφτομαι. Να λεω... παραμυθια.

Λοιπον τα νεα γρηγορα, γιατι περναι η ωρα:
Τροχαιο παλι εγινε, σε μια κατηφορα.
Σπασαν τα φρενα μιας νταλικας φορτωμενης,
και επεσε στο περιπτερο πανω, της κυρα-Λενης.
Σκορπισαν τσιχλες και καπνοι, τα γαριδακια όλα
κι ένα ψυγειο διελυσε, που ειχε coca-cola.
Η κυρα-Λενη ετυχως, προλαβε για να τρεξει,
πριν η νταλικά με ορμη, επανω της να πεσει.
Ο νταλικερης βρεθηκε να τα εχει κοπανησει.
Μα όπως ειπανε θα βρουν μονοι τους καποια λυση.

Νεα εχω πολιτικα, και αλλα για οικονομια.
Ποδοσφαιρο, κοινωνικα, και απ' την αστυνομια.
Και Life style εχω πολλα, και νεα από τις πιστες.
Αληθεια, τι να εγινε με της Λαγκαρντ τις λιστες?.

Όμως φιλοι συγχωρατε με. Τα υπολοιπα άλλη μερα.
Εχω ωραιο ραντεβου. Το περιμενω απ' την Δευτερα.
Παω ευθυς να ξυριστω. Να βαλω και κολόνια?
Χμ... Και στο μπαρ τι αραγε να πιω? Ουισκυ ή... μπυρονια?
Μεγαλα ερωτηματα αυτά. Μην το γελατε.

Λοιπον, εγω φευγω. Είναι αργα και να με... συμπαθάτε.

Στα λαιβ μας να ερχεστε ολοι σας στο Nosotros,
γιατι όταν παιζει η Alpha Bang, φωτια αρπαζει ο τοπος.
Το βλεπω θα με διωξουνε από εδω συντομως.
Σας ζαλισα με την μπαντα μας. Μα τι να κανω όμως?
Εστειλα σηματα καπνου, εστειλα περιστερια.
Σκεφτομαι πως στον ουρανο να το εγραφα με... αστερια.
Χαχα... Μαλλον τη ψωνισα. Λεω να σταματησω
Και καπου εδώ για σημερα λεω να σας αφησω.
Μισο λεπτακι μοναχα να παρω μιαν ανασα,
και ποιηματακι ομορφο ευθυς θα κανω πασα:

Μοναχά ελευθερία

Τι άραγε να είναι αυτό, και ας είναι ουτοπία,
που θα με φέρει λίγο πιο κοντά στην ευτυχία.
Προχθές αναρωτήθηκα που ήτανε αργία,
Κατέληξα προσωρινά. Μακριά από αυτά τα τρία:

Ούτε δόξα, ούτε χρήμα, ούτε εξουσία.
Ελευθερία. Μοναχά ελευθερία.

Την άλλη μέρα η σκέψη μου, μου φάνηκε αστεία.
Κι είπα ίσως να κρύβεται άλλου η ευτυχία.
Της μάνας μου οι συμβουλές, με πήγαν προς τα θεια.
Μα δυστυχώς, όλα εκεί, ήταν απλώς γελοία.

Ούτε δόξα, ούτε χρήμα, ούτε εξουσία.
Ελευθερία. Μοναχά ελευθερία.

Την έψαξα ανεπιτυχώς, στην ιδεολογία,
μα η πίστη πάντα μου έφερνε μια τρομερή ναυτία
Στις επιστήμες έψαξα. Και στη φιλοσοφία.
Οι δρόμοι με οδήγησαν, στην ίδια αφετηρία.

Ούτε δόξα, ούτε χρήμα, ούτε εξουσία.
Ελευθερία. Μοναχά ελευθερία.

Υ.Γ. Εδώ Ελεύθερα Εξάρχεια...

nikos1789@gmail.com